

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Štullerové a soudců Mgr. Jiřího Pally a JUDr. Markéty Martinovské v právní věci **žalobce: Jiřího Krejzy staršího**, zastoupeného Jiřím Krejzou mladším, oba bytem v Roudnici nad Labem, ul. Dr. Slavíka č.p. 1515, proti **žalovanému: Zastupitelstvu města Roudnice nad Labem**, se sídlem v Roudnici nad Labem, Karlovo nám. č.p. 21, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I.** Žaloba **se** v části, již bylo brojeno proti upření práva žalobci přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného, **odmítá**.
- II.** V ostatních částech **se** žaloba **zamítá**.
- III.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného domáhal, aby soud vyslovil, že žalovanému *se přikazuje, aby žalobci nebránil ve výkonu jeho práva zakotveného v ust. § 16 odst. 2 písm. c), písm. g), písm. f) zák. č. 128/2002 Sb., o obcích (dále jen „obecní zřízení“), a umožnil mu navrhopvat na zasedáních žalovaného k projednání vlastní záležitosti v samostatné působnosti města Roudnice nad Labem a umožnil mu přiměřeně se na těchto zasedáních vyjadřovat k projednávaným věcem. Zároveň žalobce požadoval, aby soud žalovanému uložil povinnost zaplatit mu náhradu nákladů řízení.*

V žalobě uvedl, že má jakožto občan obce podle ust. ust. § 16 odst. 2 písm. f) obecního zřízení právo požadovat, aby žalovaný projednal určité záležitosti v samostatné působnosti obce. Jednací řád žalovaného nestanovuje žádnou proceduru, jak mohou občané toto své právo uplatňovat, a proto v minulosti žalovaný výkladem dovodil, že jim přísluší právo navrhopvat projednání těchto bodů v průběhu zasedání žalovaného a že žalovaný je povinen o každém takovém návrhu občana bezodkladně rozhodnout. K platnému rozhodnutí

je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů žalovaného. Koncem roku 2004 však žalovaný od tohoto výkladu ustoupil, a začal požadovat, aby se občané města se svými návrhy obraceli na osoby vyjmenované v ust. § 94 odst. 1 obecního zřízení, tj. na osoby oprávněné předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného zasedání žalovaného. Tím občanům města právo přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného upřel. Tento zásah se vůči žalobci projevil na zasedání žalovaného dne 14. 12. 2005, kdy žalobci v příslušném místě jednání vůbec nebylo uděleno slovo, takže nemohl svůj návrh přednést a v důsledku toho o něm ani nebylo hlasováno.

Dále žalobce namítl, že v průběhu jednání zastupitelstva dne 14. 12. 2005 byl krácen na svém právu daném mu ust. § 16 odst. 2 obecního zřízení, když jeho vystoupení bylo evidentně šikanosním způsobem přerušováno. Ze zápisu z jednání zastupitelstva je přitom zřejmé, že žalobce nedostal možnost vyčerpat ani limit pěti minut, který mu k vystoupení podle ust. § 7 odst. 17 jednacího řádu žalovaného náleží. Jestliže žalovaný občanům obce soustavně brání vyjadřovat se a požadovat projednání svého návrhu, podnětu a připomínky v rozpravě před hlasováním o programu zasedání, je takový jeho postup v rozporu se zákonem. Možnost občana vystoupit v rozpravě před hlasováním o programu je jednoznačně zakotvena ust. § 16 odst. 2 písm. c) obecního zřízení a ust. § 7 odst. 19 jednacího řádu žalovaného. Dle žalobce má být občanům umožněno vyjadřovat se k projednávaným věcem ještě předtím než je příslušný návrh přednesen a projednáván a nikoliv až v době, kdy je o návrzích již rozhodnuto a občan nemůže nijak ovlivnit výsledek hlasování. Z tohoto důvodu tudíž nemůže jako zákonný obstát postup žalovaného, který prostřednictvím předsedajícího schůze na zasedání konaném dne 14. 12. 2005 vzal žalobci slovo. Úmysl žalovaného vyloučit občany ze spoluúčasti na samosprávě obce je patrné i z přehození bodu programu 14 *Diskuse* a 15 *Návrh usnesení*. Navíc předmětného zasedání se účastnilo méně zastupitelů než ukládá ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce není v části žaloby týkající se údajného odepření práva občanům města přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného, vůbec aktivně legitimován. Jednání předsedajícího na zasedání zastupitelstva konaném dne 14. 12. 2005, kdy nevyhověl návrhu občana na zařazení svého podnětu do programu zasedání zastupitelstva a v němž je spatřován nezákonný zásah, totiž nesměřovalo vůči žalobci nýbrž vůči Jiřímu Krejzovi mladšímu. K tomuto vytýkanému pochybení žalovaný ještě uvedl, že žalobce se mylí, pokud stírá rozdíly mezi dvěma zásadně odlišnými ustanoveními obecního zřízení, a to mezi ust. § 16 odst. 2 písm. f) a ust. § 94 odst. 2, které žalobce chybně vykládá bez spojitosti s odst. 1. Z ust. § 94 odst. 1 obecního zřízení totiž zcela jednoznačně vyplývá, že právo předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného zasedání zastupitelstva obce mají pouze jeho členové, rada obce a výbory, zatímco občané toto právo nemají. Naproti tomu podle ust. § 16 odst. 2 písm. f) obecního zřízení občané mají právo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce. Při uplatnění tohoto práva v průběhu zasedání žalovaného však musí občan respektovat rámec svých práv daných mu obecním zřízením a jednacím řádem žalovaného.

K namítanému šikanosnímu přerušování žalobce při jeho přednesu připraveného projevu na zasedání zastupitelstva dne 14. 12. 2005 žalovaný uvedl, že žalobce byl přerušován důvodně. Je toho názoru, že pokud občan obce hovoří k bodu 1 *Zahájení*, avšak přitom není ze zákona oprávněn sám navrhnout zařazení svého návrhu na program, může hovořit toliko k projednávané věci, tj. k bodu 1 *Zahájení*, jehož součástí je schválení programu. Jestliže tedy občan vznáší podnět dle ust. § 16 odst. 2 písm. f) zákona o obcích, není žalovaný povinen mu dát prostor již před schválením programu. Ze zápisu ze předmětného zasedání zastupitelstva je dostatečně patrné, že žalobce v bodě 1 *Zahájení* nehovořil k věci, tedy

k bodu 1 *Zahájení* či ke schválení programu, nýbrž vystoupil s příspěvkem absolutně nesouvisejícím, když se příspěvek týkal setkání v domově důchodců. Za této situace mu bylo oprávněně předsedajícím odebráno slovo podle ust. § 11 odst. 2 jednacího řádu žalovaného. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že by občanům města odpíral právo vyjádřit se k projednávané věci před hlasováním o ní. Musí být ovšem zachována souvztažnost vyjádření občana k projednávané problematice. K přehození bodů programu žalovaný zmínil, že mu takové oprávnění podle ust. § 94 obecního zřízení svědčí. Závěrem k namítanému porušení ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení podotkl, že toto ustanovení dopadá na situace, kdy zastupitelstvo obce pozbude schopnost usnášení v momentě, kdy ještě nejsou přijata všechna usnesení.

V následně učiněné replice žalobce setrval na svých závěrech uvedených v žalobě.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť oba dva účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.

Předmětnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného soud posoudil podle části třetí třetího dílu hlavy druhé s.ř.s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu se může ust. § 82 s.ř.s. bránit každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, a to trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování. Podle ust. § 87 odst. 1 s.ř.s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Předně soud považuje za potřebné zdůraznit, že z právě citované zákonné díky ust. § 82 s.ř.s. vyplývá, že aktivní legitimace k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem svědčí pouze tomu, kdo měl být tímto zásahem **přímo** zkrácen na svých právech a byl zaměřen **přímo** proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu **přímo** zasaženo. V předmětné věci žalobce mj. namítal, že mu žalovaným nebylo umožněno bez nějakého prostředníka předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného. Ze zápisu z 22. veřejného zasedání zastupitelstva ze dne 14. 12. 2005 však soud zjistil (str. 2-6), že na tomto zasedání nebylo vyhověno návrhu občana města Jiřího Krejzy mladšího na zařazení svého podnětu do programu zasedání zastupitelstva a nikoliv samotnému žalobci. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobce není v části žaloby, již bylo brojeno proti upření práva občanovi obce přímo předkládat vlastní návrhy na projednání věci v průběhu zasedání žalovaného, aktivně legitimován. V důsledku tohoto proto soud ve výroku ad. 1. tohoto rozsudku žalobu v této části odmítl, a to podle ust. § 46 odst. písm. c) s.ř.s., když žaloba byla v této části podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

K právu předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání zasedání zastupitelstva obce soud ještě podotýká, že tuto problematiku výslovně a zcela jednoznačně upravuje ust. § 94 obecního zřízení. Odst. 1 tohoto ustanovení stanovuje, že právo předkládat návrhy k zařazení na pořad jednání připravovaného zasedání zastupitelstva obce mají jeho členové, rada obce a výbory. Odst. 2 téhož ustanovení pak stanovuje, že o zařazení návrhů přednesených v průběhu zasedání zastupitelstva obce na program jeho jednání rozhodně zastupitelstvo obce. **Podle zákonné úpravy tedy občanům obce neschází právo přímo předkládat vlastní návrhy na zařazení určité věci k projednání do programu projednávaných záležitostí v průběhu zasedání žalovaného.** Občan obce má ovšem právo podle ust. § 16 odst. 2 písm. f) obecního zřízení požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti radou obce nebo zastupitelstvem obce, přičemž za splnění jistých podmínek musí

být tato záležitost projednána do 60 dnů popř. nejpozději do 90 dnů. Jestliže občan obce toto své právo uplatní v průběhu zasedání zastupitelstva **musí respektovat rámec svých práv daných mu obecním zřízením a jednacím řádem dotyčného zastupitelstva.**

K žalobcem namítanému šikanosnímu přerušování jeho vystoupení při zasedání žalovaného dne 14. 12. 2005 předsedajícím schůze soud uvádí, že jednáním předsedajícího nedošlo k žádnému porušení žalobcových práv, když bylo činěno zcela v souladu s obecním zřízením a s Jednacím řádem Zastupitelstva města Roudnice nad Labem, který byl vydán s odkazem na ust. § 19 obecního zřízení a jímž je v podrobnostech upravena příprava, organizace a vlastní průběh zasedání zastupitelstva žalovaného. Podle ust. § 16 odst. 2 písm. c) obecního zřízení mají občané obce právo vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k **projednávaným** věcem. Této zákonné úpravě pak zcela koresponduje i čl. 7 odst. 19 jednacího řádu žalovaného. Z formulace dikce ust. § 16 odst. 1 písm. c) obecního zřízení a ust. § 7 odst. 19 jednacího řádu žalovaného vyplývá, že **občanovi obce svědčí právo vyjadřovat svá stanoviska na zasedání zastupitelstva jedině tehdy, pokud je tak činěno k právě projednávané věci**, tj. jestliže stanovisko má nějakou věcnou souvztažnost k aktuálně projednávanému bodu programu zasedání. Ze zápisu z 22. veřejného zasedání zastupitelstva ze dne 14. 12. 2005 ovšem soud v tomto směru zjistil, že žalobci bylo uděleno slovo v rámci bodu 1 *Zahájení*, v němž měl být schvalován samotný program zasedání. Žalobce však během svého projevu nevyjadřoval svá stanoviska k tomuto bodu 1 *Zahájení*, tedy např. k úkonům učiněným v této zahajovací části zasedání či k dosud neschválenému návrhu programu zasedání. Namísto toho žalobce vystoupil s příspěvkem o setkání příbuzných klientů domova důchodců s vedením a personálem tohoto domova uskutečněném dne 15. 10. 2005, který zcela evidentně neměl naprosto žádnou vazbu k bodu 1 *Zahájení*. V zápise z předmětného zasedání zastupitelstva je přitom uvedeno, že žalobce byl předsedajícím schůze poučen, aby hovořil k právě projednávané věci, a to k bodu 1 *Zahájení*. I přes žalobci udělené poučení ze zápisu z předmětného zasedání zastupitelstva vyplývá, že žalobce nehodlal hovořit k právě projednávanému bodu 1 *Zahájení*. Za této situace mohl předsedající schůze žalobci odejmout slovo postupem podle ust. § 11 odst. 2 jednacího řádu žalovaného.

Ze zápisu z předmětného zasedání zastupitelstva dále soud zjistil, že žalobci (jakož i ostatním občanům města) bylo v dalším průběhu zasedání umožněno vyjadřovat nerušeně svá stanoviska k jednotlivým věcem **vždy**, když jeho vyjádření se vztahovalo **k právě projednávanému tématu**. Nic v předmětné věci ani nenasvědčuje tomu, že by žalobci a ostatním občanům města Roudnice nad Labem nebylo žalovaným umožněno vyjadřovat se průběžně k jednotlivým právě projednávaným věcem při zasedáních zastupitelstva tohoto města.

V této souvislosti soud považuje za potřebné uvést, že případné změny v pořadí projednávaných bodů programu zasedání nezkracují právo občanů zakotvené v ust. § 16 odst. 2 písm. c) obecního zřízení, jestliže je občanům umožněno ke každé projednávané věci vyjádřit své stanovisko. Pro úplnost soud ještě poznamenává, že ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení stanovuje, že zastupitelstvo obce je schopno se usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jeho členů, jinak předsedající ukončí zasedání s tím, že se musí konat jeho náhradní zasedání. Ze zápisu z 22. veřejného zasedání zastupitelstva ze dne 14. 12. 2005 soud zjistil, že předsedající schůze v souladu s obecním zřízením a s jednacím řádem žalovaného na začátku zasedání zastupitelstva ověřil přítomnost nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva. Poté co v průběhu zasedání – během programu bod 15 *Diskuse* poklesl počet přítomných zastupitelů, v důsledku čehož zastupitelstvo již nebylo schopno se usnášet, žalované zastupitelstvo již nehlasovalo o nějakém dalším usnesení, neboť ani nevznikla

potřeba nějaké další usnesení schvalovat, a jeho zasedání bylo ukončeno, což byl postup zcela v souladu s ust. § 92 odst. 3 obecního zřízení.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že se neztotožnil s žalobcovým názorem o tom, že by žalované zastupitelstvo vůči němu při jeho účastech na zasedáních zastupitelstva zejména v souvislosti s jeho projevy činilo nějaké nezákonné zásahy do žalobcových právním řádem garantovaných práv, tak jak předvídá ust. § 82 s.ř.s. Z tohoto důvodu soud žalobu ve zbývající části ve výroku rozsudku ad. II. podle ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 31. května 2006

JUDr. Dagmar Štullerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

